

నెలాఖరోజున—

ఆపీసునుండియింటికిమళ్లుతున్నప్పుడు ఆ రోజు జీతం అందడంతో జేబు నిండుగా వుంది. మనసు వుత్సాహంగా వుంది. జీతం అందిన రోజున యింటికి వళ్లు, స్వీట్స్ పట్టుకెళ్ళడం నాకు పరిపాచే.

నా కావాలని యెందుకో వాటితోపాటు మురికిదన్నా కొని శ్రీమతిని ఆశ్చర్యంలో ముంచి తేల్చాలన్న బద్ధి వుటింది.

“కొనడగినవి, నా జీతంలో కొనగల్గినవి యేవేటిబాబా?” మనసు ఆలోచిస్తోంది. ఆలోచిస్తోంటే నాకు వెళ్ళయి శ్రీమతి కాపురాని కొచ్చిన రు. ఆర్కెల్లలో ఆమె కింతవరకూ “నా సంపాదనతో చీర కొనలేదన్న సంగతి గుర్తొచ్చింది.

శ్రీమతి నయమే! సినిమాల మీద వున్న న్యాయోహం చీరల మీద లేదు.

బజార్లో నడుసున్న నన్ను ఒక బట్టల షాపులో షోకేసులోని బొమ్మకి కట్టబడ్డ చీర ఆకర్షించింది. షాపులోకి నడిచి చీర

బరీ దెంతో కనుక్కున్నాను. రేటులో కొద్ది పాటి హెచ్చు వున్నా ఆ చీర బాగా నచ్చడంతో కొనసేను.

“ఈ చీర సింగారించుకున్న శ్రీమతితో ఈవార నెకండ్ షో సినిమా కెళ్ళే? ఊహ చాలా తీయగా వుంది. అలా తీయటి వూహలో తెల్ల యింటికి చేరుకున్నాను.

“అనూ!” పాకెట్ పట్టుకున్న చేతిని నడుము వెనకాల పెట్టుకున్నాను.

“వచ్చారా?” ముందుగదిలో కూర్చుని ప్రతికేదో తిరగేస్తున్న శ్రీమతి దాన్ని టీపాయ్మీద వడేసి లేచింది.

“టీ చేసుకొస్తా నుండండి” లోనికి నడవబోయిందల్లా నా వంక చూసి ఆగింది.

“ఎవెటి దాస్తున్నారు?” నా దగ్గరికి చేరుకుని పాకెట్ లాక్కోబోయింది.

కాసేపు అందంగా ఆడించేక, స్వీట్స్, వళ్ళతోపాటు చీరవున్న పాకెట్ని శ్రీమతి చేతులో పెట్టాను.

వళ్లు, స్వీట్స్ టీపాయ్మీద వుంచేసి

చీరవున్న పాకెట్ విప్పింది.

చీర బయటికి తీసింది.

“ఎవెటి శ్రీమతి మొహం వెల వెల బోయింది? నా వూహ యిలా తలకిందులయిందేవెటి?”

“కొన్నారా?”

“దొంగిలించు కొచ్చే”నని హాస్య వాడానికి ధెర్యం చాల్లేదు శ్రీమతి కంఠంలో కోపానికి.

“అవును. బజార్లో వస్తూ, షోకేసులో బొమ్మకు కట్టి వుంటే చూసేను నీకు చాలా బావుంటుంది దన్నించి కొన్నాను.”

“మంచి పని చేసేరు”

ఇప్పటికే నా సంతోషించకపోగా ఎవెటిని నిస్తారం?

“ఎదురింటి రేవతి రెజ్జెల్ల క్రేకవే కొంది యిలాంటి చీరని, ఎలాంటి కొట్టేస్తే దాన్ని పనిమనిషి రావమ్మకి వడేసింది. రావమ్మది కట్టుకుని రోజూ పోజులు! ఇప్పుడు నేను కడితే దానికి తోడవుతాను”

ఇదన్నమాట కారణం?

“నాకు తెలీదుగా!” నాన్నేను.

“మీకు తెలీదా? రోజూ యింటుదుతే మరలే ఆ రావమ్మను చూడడంలేదా!”

చూడడంలేదని యిప్పుడు గద్దిస్తోంది. చూస్తే అప్పుడూ గద్దిస్తుంది.

“అయితే నువ్వు చీర కట్టవా?”

“పనిమనిషి కట్టే రకం ఎలా కట్టమంటారు? వావనిచ్చయండి!”

“తీసుకోడుగా! పాకెట్ మీద గమనిక కూడా రాసేడు” దిగాలుగా అన్నాను.

“సరేండయితే! ఎవరికైనా ప్రెజెంట్ చేసానోగా యివ్వచ్చు.” అభయమిస్తున్న దోరణిలో అంది శ్రీమతి.

చెప్పొద్దూ నాకు చాలా బాధేసింది. నేనెంతో ముచ్చటపడి, శ్రీమతి కడితే చూసి మురిసిపోదావన్న ఆలోచనతో కొన్న చీర, ఎవరికో ప్రెజెంట్ చేసానోగా యిచ్చేస్తుందట!

* * *

నెలా పదిహే నోజుల తర్వాత ఆపీసులో వనదీ ఎక్కువగా వుండడంతో కొంచెం ఆలస్యంగా యిల్లు చేరుకున్నాను.

దీపాలు వెల్గించే వేళయింది.

ముందుగదిలో శ్రీమతిని చూస్తే చాలా ఆశ్చర్యమయింది.

కళ్ళు తాము చూస్తున్న దృశ్యాన్ని చూసేసుకు నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. మనసు ‘ససేమిరా, నన్నుకు’ నంటోంది ఎలాగైతేనేం ఆ బరీ కవి కాంప్రమై జయ్యేయి.

LEARN TO SPEAK ENGLISH

A Unique Correspondence course in 'English and English Conversation' for those who Aspire to rise higher in their career, Business and Social Life. Ask for free Prospectus.

Secretary

ROYAL INSTITUTE OF ENGLISH,

4-16-116, 2nd Line, Bharat Pat, GUNTUR-522 007.

ఉచితము! ఉచితము!

తెల్ల మచ్చలు

అన్నిరకాల మచ్చలను, ఎరుపు రంగును మా ప్రత్యేక మందు అయిదు రోజులలో మార్చును. త్వరలోనే చర్మం మామూలు రంగు పొందును. ప్రచారం నిమిత్తం ఒక నీసా మందు ఉచితంగా పంపబడును. వెంటనే వ్రాయండి.

Krishna Chandra Vaidya (A) P. o Katri Sarai (GAYA) INDI

ఉచితం! ఉచితం!! ఉచితం!!!

తెల్ల వెంట్రుకలు

మా ఆయుర్వేద చికిత్స మీ వెంట్రుకలు తెల్లబడకుండా ఆపుతుంది. మరియు తెల్లని వెంట్రుకలను వల్లగా మారుస్తుంది. 20-9-80 వరకు ఒక నీసా ఉచితం. అటు, ఏమ్మట ఒక నీసా ధర రు. 14/- 8 నీసాలు రు. 39/- ఇంగ్లీషులో ఇప్పుడే మీ ఆర్డరు పంపండి.

HIND CHIKITSALAYA (B. H. 25) P.o. Katri Sarai (GAYA)

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B. A.

వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య, వెక్స్ వెనెషియన్

వివాహము వాయిదా వేయవలసినది. మా ప్రయోగం, నరముల బలహీనత, కీమత్కలనములకు ఆయుర్వేద చికిత్స పోస్తు ద్వారా చికిత్స కలదు.

రావు-నెక్స్-నిక్

ఓ. వి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700. 1010.

నేను కొన్న చీరలో అవ్వరసలా అగు పిస్తున్న శ్రీమతి. "ఏవిటలా చూస్తున్నారు?" అంది.

"ఈ చీర కట్టుకో నన్నావుగా!" నా ఆశ్చర్యానికి కారణం నా నోటి నుండి ప్రశ్న రూపంలో వెలువడే లోపే శ్రీమతి నుండి జవాబొచ్చింది.

"ఇవాళ వక్కింటి పార్వతితో ఓ కొత్త సినిమా మాట్లాడేశాను. అందులో నా అభిమాన కార జయ.... ఆ చ్చం యిలాంటి చీరే కట్టింది."

"ఆడవారి మాటలకూ అర్థాలే వేరులే!" అన్నారెవరో.

చేనంటాను: "ఆడవారి చేష్టలకూ అర్థాలే లేవులే!"

ప్రజాసేవ

వై.పార్థసారథి

సుబ్బారావు బస్ స్టాండ్ లో నిలబడి చుట్టూ చూశాడు. తమ ఊరి వాళ్ళే వరూ కనపడలేదు. అతని కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. బస్సులన్నీ "ప్రజా సేవయే మా కర్తవ్యం" అన్న బోర్డులు తగిలించుకొని నిలబడి వున్నాయి - వెళుతూ ఉన్నాయి.

జేబులో చేతులు పెట్టి మళ్ళీ వెతికి వచ్చిన చిల్ల రంతా లెక్క చూశాడు. సరిగ్గా రూపాయి ఇరవై వైసలే ఉన్నాయి. తమ ఊరు వెళ్ళాలంటే ఇంకా పావలా కావాలి. అప్పటి వరకు వెధవ అర్చు, చేసినందుకు తనని తానే తిట్టుకొన్నాడు సుబ్బారావు. అతని ఆలోచనల్ని చేదిస్తూ బస్సు వచ్చింది.

ఆందరితోపాటు బస్సు ఎక్కేడు. తమ ఊరికంటే ముందు ఊరైన కోటగిరిలో దిగి లెఫ్ట్ రైట్ కొడదామని ఆలోచించి ఓ మీసాలాయన ప్రక్కన కూర్చున్నాడు. కండక్టర్ రొచ్చి బుంగ మీసాలాయన దగ్గర రూపాయిన్నర తీసుకొని రూపాయి టిక్కెట్

బ్రతుకు

- జీవితం ఒక ఆలల జలధి :
- జీవనం ఒక వలల పరిధి :
- ఆ ఆలల్లో యెడా పెడా :
- ఆ వలల్లో చెడా మడా :
- పలు చేపలా పడవచ్చు :
- తెలి ముత్యాలూ పడవచ్చు :
- న తగుల లూ తగలొచ్చు :
- ఉత్తిగుల్లలూ మిగలొచ్చు :

—డాక్టర్ వడమూడి గోపాలకృష్ణయ్య

టిచ్చి గారవళ్ళు బైటపెట్టి "వంటనుంచొస్తన్నానని చెప్పండి" అన్నాడు. మీసాలాయన తలూపి రూపాయి టిక్కెట్టు జేబులో పెట్టుకొన్నాడు. సుబ్బారావు కళ్ళు మెరిసాయి. కండక్టరుతో 'కోటగిరి' అని ఓ ఫోజుకొట్టి ఓ రూపాయిచ్చాడు. కండక్టరు యిచ్చిన టిక్కెట్టు జేబులో పెట్టుకొని మనసులో బాధం తా వెళ్ళి పోగా హాయిగా కూర్చున్నాడు. ప్రజా సేవ చేయడానికి బస్సు కదిలింది.

బస్సు కోటగిరి చేరింది. దిగేవాళ్ళంతా దిగారు. సుబ్బారావు మాత్రం దిగలేదు. ఎలా గుర్తుంచుకున్నాడో కండక్టరు అడిగాడు "సార్ మీరు ఇక్కడివరకే టిక్కెట్టు తీసుకొన్నారుగదా" అని.

ఎవరో విచ్చివాణ్ణి చూసినట్టు ఫోజు పెట్టిన సుబ్బారావు "చాలు చాల్లేవయ్యా : నా దగ్గర రూపాయిన్నర తీస్కోని రూపాయి టిక్కెట్టుకోసి వంట నుంచొస్తన్నామని చెప్పమని ఇంకా మాట్లాడతన్నావ్" అన్నాడు గట్టిగా.

మీసాలాయనతోబాటు మరికొందరు సుబ్బారావుకు సపోర్టుగా "మా తాన (దగ్గర) కూడా రూపాయి తాన తీస్కోని రూపాయి టిక్కెట్టు ఇచ్చినావు గదనే" అంటూ లేచారు.

అన్ని తలలూ కండక్టరు వైపే చూడసాగాయి. "అంతే లెండి. అంతే అంతే-నేనే పొరవడాను" అనుకుంటూ వెళ్ళి పోయాడు కండక్టరు. బస్సు గమ్యం చేరింది.

ప్రజా సేవ చేసే ఇలాటి బస్సులు చిరకాలం క్షేమంగా వుండాలని కోరుతూ సుబ్బారావు బస్సు దిగేడు.